

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Процедура и проф.	Дата
ВСС 1558213	3-02-2020

ДО
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ГР.СОФИЯ

ОТГОВОРИ

От Мария Михайлова Кирилова-кандидат за заемане на длъжността
„Административен ръководител-Районен прокурор“
на Районна прокуратура гр.Свиленград

на въпроси зададени от Български институт за правни инициативи на
основание чл.50 ал.1 от Наредба №1 за конкурсите на магистрати и за
избор на административни ръководители в органите на съдебната
власт,във връзка с чл.194а,ал.6 от Закона за съдебната власт

1.Считате ли, че прокуратурата може да си сътрудничи с неправителствени организации и ако „да“ в рамките на какви инициативи и по какви теми може да се осъществява такова сътрудничество ?

Отговор : Прокуратурата може и трябва да си сътрудничи с неправителствените организации,като това сътрудничество е в съответствие със закона и функционалната компетентност на Прокуратура на Република България.По този начин ще се даде възможност за реализиране на инициативи, които са полезни както за самата институция с което ще се повиши и доверието в нея,така и за обществото като цяло. Успешно сътрудничество може да бъде постигнато с неправителствените организации по специфичните за района теми за борбата с трафика на хора, нелегалното преминаване през границата на страната,престъпленията против интелектуалната собственост осъществени при вноса на стоки, придобиването и държането на наркотични вещества,особено при подрастващите в областта на борбата с обществени прояви на малолетни и непълнолетни лица,програми за превъзпитаване на осъдените лица. В момента в помещенията ползвани от РП-Свиленград на информационно табло са поставени брошура и плакат, които оказват формите и начините за контакти с институциите за подаване на сигнали при извършено домашно насилие. Посочено е по какъв начин да се оказва съдействие от страна на прокуратура и полицията на пострадалото лице от домашното насилие. Смятам,че този вид партньорство е успешно и следва да бъде продължено,

като то може да бъде осъществено, чрез координиране на съответните действия с Националния институт на правосъдие и Висшия съдебен съвет, а също така и след взаимодействие с Отдел „Аналитичен“ при Върховна касационна прокуратура.

2. Необходимо ли е да има обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на магистратите и на съдебните служители, по –специално административните ръководители ?

Отговор: Всяка работа носи със себе си специфични стресови фактори, като работата на магистратите и съдебните служители не е изключение. Тяхната дейност, включително и тази на административния ръководител обхваща голям обем от работа и е изключително отговорна и напрегната. Непосредствения контакт с гражданите, необходимостта да се извършват няколко служебни задължения наведнъж в кратки срокове, работата по дела които откриват подробности от живота на пострадалия или извършителя води до психически натоварвания на магистратите и съдебните служители. На такова натоварване е и самия административен ръководител, който извършва и дейности свързани с организацията и управлението на съответната структура. Считам за уместно извършване анализ на тези фактори и налагането на обща политика с която да се предприемат действия за ограничаване и предотвратяване на стресовите фактори, което ще допринесе за подобряване работата на прокурорите, съдебните служители и административните ръководители.

3. Нужно ли е продължаващото (текущо по смисъла на чл.249 ал.1 т.3 от ЗСВ) обучение за магистрати да стане задължително ? По какви теми, според вас, следва да се развива и обогатява професионалната компетентност на прокурорите и следователите в РП-Свиленград ?

Отговор : Текущото обучение на магистратите е регламентирано в разпоредбата на чл.249 ал.1 т.3 от ЗСВ съгласно който „Националният институт на правосъдието осъществява: поддържането и повишаването на квалификацията на съдиите, прокурорите и следователите, членовете на Висшия съдебен съвет, главния инспектор и инспекторите от Инспектората към Висшия съдебен съвет, на държавните съдебни изпълнители, съдиите по вписванията, съдебните помощници, прокурорските помощници, съдебните служители, съдебните заседатели, на инспекторите от Инспектората към министъра на правосъдието и на други служители от Министерството на правосъдието“. Закона за съдебната власт е възложил на Националния институт на правосъдие да осъществява освен текущото обучение , така и задължителното обучение.

Обученията на българските магистрати се организират, както от Националния институт на правосъдие, така и от неправителствени организации и от международни институции. Отделно от това Прокуратурата на Република България дава възможност на прокурорите и следователите сами да посочат темите по които желаят да се обучават и сами да изберат по коя от теми да се включат в обучението. Считаю, че текущото обучение на магистратите е важно и има отношение към повишаване професионална им квалификация. Правната материя е динамична и обучението на магистратите е тяхно право и задължение, за да са в крак с промените в правната наука. Личните ми впечатления от прокурорите от РП-Свиленград и следователите с изнесено работно място гр. Свиленград, че същите проявяват активност, следят програмите за обучения, желаят и вземат участия в организирани обучения според индивидуалните им потребности. Считаю че е нормално да бъде запазена сегашната практика всеки магистрат сам да прецени по какъв начин да усъвършенства правната си квалификация и в какви обучения да участва.

— Относно темите за развитие и обогатяване професионалната компетентност на прокурорите в РП-Свиленград и следователите следва да са свързани с актуалните промени в законодателството, противоречивата съдебна практика, международно правното сътрудничество, във връзка с практиката на ЕСПЧ и трансграничните престъпления, които са типични за съдебния район който обслужват.

4. На стр. 3 от Вашата концепция казвате, че влияние за криминогенната обстановка в съдебния район „оказва и населението от ромски произход, което пък е причина за големия дял на престъпленията против собствеността“. На базата на какви данни се основава Вашето твърдение ?

Отговор : Относно посоченото от мен на стр. 3 в Концепцията за стратегическо управление на Районна прокуратура гр. Свиленград, твърдение че влияние за криминогенната обстановка в съдебния район „оказва и населението от ромски произход, което пък е причина за големия дял на престъпленията против собствеността“ се базира на данни от Автоматизираната информационна система на МВР. Когато едно лице бъде привлечено в качеството на обвиняем за конкретно престъпление, се попълва от служител на МВР съобщение за установен извършител на престъпление в което се отразяват данните за самоличността на обвиняемия и етническата група към която лицето се е самоопределило. Тези данни се снемат преди да му бъде повдигнато обвинение и съответно преди да бъде извършен разпит. Попълненото съобщение се отразява в АИС на МВР.

5. На какво се дължи драстичния спад на относителния дял на осъдени и санкционирани лица спрямо предадени на съд лица (за 2016г.-98,35%, за 2017г.-97,7%, за 2018 г.-84,58 %).

Отговор : Внесените прокурорски актове в съда през 2016 година са били 509 броя срещу 726 лица. Общо осъдените и санкционирани лица с влезли в сила присъди/решения са 714 броя. Относителния дял на осъдените и санкционирани лица спрямо предадените на съд лица за 2016 г. е 98,35 %.

През 2017г. внесените прокурорски актове в съда са били 423 броя срещу 554 лица. Общо осъдените и санкционирани лица с влезли в сила присъди/решения са 567 броя. Относителния дял на осъдените и санкционирани лица спрямо предадените на съд лица за 2017 г. е 97,7 %.

За 2018 година внесените прокурорски актове в съда са били 406 броя срещу 478 лица. Общо осъдените и санкционирани лица с влезли в сила присъди/решения за същата година са 480 броя. Относителния дял на осъдените и санкционирани лица спрямо предадените на съд лица за 2018 година е 99,58 % , а не посочената цифра в концепцията 84,58 %.

Стойността 84,58 % е получена при изчисляване на относителния дял на осъдените и санкционирани лица/480 бр./ спрямо прокурорските актове в съда които през 2018г. са били 406. Допуснатата техническа грешка в изчислението е довело и до отчитане на спад на относителния дял на осъдени и санкционирани лица спрямо предадените на съд лица, какъвто реално не е налице. Напротив през 2018 година е налице увеличаване на осъдените и санкционирани лица спрямо предадените на съд лица.

Следва да се отбележи, че през 2019 г. прокурорите от РП-Свиленград са внесли в съда общо 464 броя актове срещу 533 лица. Общо осъдените и санкционирани лица с влезли в сила присъди/решения са 527 броя. Относителния дял на осъдените и санкционирани лица спрямо предадените на съд лица за 2019 г. е 98,87 %.

Относителния дял на осъдени и санкционирани лица спрямо предадените на съд лица е в изключителни високи граници и сам по себе си говори за добрата работа на прокуратурата, за нейната ефективност при събиране на доказателства и тяхната последваща оценка от съда, но в никакъв случай това съотношение не бива да се абсолютизира и да води до крайни изводи, тъй като това съотношение е само индикация, но на база на същото не могат да се правят категорични изводи за влошаване на показатели.

6. Как бихте оценили международната дейност на РП-Свиленград и какви мерки бихте предприели, ако сте избрана за административен ръководител-районен прокурор за по-доброто международно сътрудничество ?

Отговор: По силата на действащия конституционен модел на съдебната власт и процесуалното законодателство прокуратурата в България играе водеща роля в противодействието на престъпността, включително на трансграничната, поради което и нейното участие в международното сътрудничество в тази сфера има голямо значение. Сътрудничеството във връзка с разследването и наказването на трансграничната престъпност, което всеобщност се оказва ключово в работата на РП-Свиленград се осъществява по две основни линии – първо, на междудържавно равнище на двустранна и/или многостранна основа и второ, на междуинституционално равнище – между Върховната касационна прокуратура и прокурорските органи от различни държави. Сътрудничеството на прокуратурата с компетентните органи на чужди държави се засили и с влизането в сила на Закона за екстрадицията, Европейската заповед за арест и Европейската заповед за разследване по наказателноправни въпроси.

Важна роля в противодействието на трансграничната престъпност играе регионалното сътрудничество. По границата с Турция съществуват добре развити контакти и сътрудничество. В близкото минало тези контакти имаха главно неформален характер и предимно между граничните полицаи. Понастоящем обаче на ГКПП-Капитан Андреево е изграден Тристранен координационен център с участието на български, турски и гръцки представители на правоохранителните органи. Използването на капацитета на този център, често е играл ключова роля в разследването на престъпления с трансграничен елемент по наказателни производства наблюдавани от РП-Свиленград. Нелегалното преминаване и превеждане на хора през границата, наричано още „нелегална миграция“, е най-често санкционираното трансгранично престъпление и заема структуроопределящо значение и голям дял от престъпността в региона обслужван от РП-Свиленград. В близкото минало границата с Турция бе основно рискова от гледна точка на нелегалната миграция на чужденци към или през България. Поради специфичното си географско положение тази граница е сред най-често използваните за нелегално преминаване на емигранти от Близкия Изток, Централна Азия и Африка за Западна и Централна Европа. В последните две години чувствително се увеличиха и случаите на нелегално преминаване на лица от Гърция ползващи маршрута от Турция през Гърция в България.

В работата си прокуратурите от РП-Свиленград проявяват стремеж за точно и своевременно изпълнение на получените молби за правна помощ, като всички искани действия са извършвани в срок. Изготвените от тях молби за правна помощ съдържат всички необходими реквизити, същите са законосъобразно оформени, правилно мотивирани, конкретно и пълно

обосновани. Не срещат затруднения в използването на формите за международна правна помощ, предвид натрупания опит в тази насока, при прилагането им в работата си. Основните използвани форми са молби за извършване на действия по разследването /разпити на свидетели/, установяване на лица, проверка на документи и връчване на книжа и документи.

За повишаване ефективността в работата на РП-Свиленград е абсолютно наложително използването на всички възможности на международноправното сътрудничество, съобразно договореностите, по които Република България е страна. Прокурорите от РП-Свиленград биха могли единствено да бъдат насърчавани да използват наличния инструментариум за взаимопомощ по наказателни дела. РП-Свиленград обаче не е субект, който би могъл да развива самостоятелна международна дейност.

Ако бъде избрана за административен ръководител-районен прокурор на РП-Свиленград за по-доброто международно сътрудничество бих насърчила прокурорите всеобхватно да използват механизмите на международно правно сътрудничество и да активизират дейността по прилагането му. В тази насока ще бъде извършена ревизия на спрените дела срещу известни извършители с цел изследване възможността за прилагане на издирвателните механизми на европейските органи, извършване на действия по разследването чрез ЕЗР или международни правни помощи, да се повиши института на употребата на ЕЗА.

Отделно от това ако бъде избрана бил желала да получа подкрепа от страна на ръководството на Прокуратурата на Република България за осъществяването на една отдавнашна идея за превръщането на РП-Свиленград в инициатор и домакин на срещи, семинари и пр. целящи обмяната на опит между граничните прокуратури в международноправното сътрудничество с представители и на съседните държави, с които могат да бъдат споделени добри практики в борбата с трансграничните престъпления.

13.02.2020 година

С уважение:

/ Мария Кирилова/